

חוק להגנת הצומח (נזקי עזים), תשי"א—1950 *

1. **בחוק זה —**

פירושים

„רעייה“ כולל היתר רעייה, גרם רעייה וכן הולכת עזים שלא בדרך ציבורית, והפעל „רעה“ לכל בניגוי יתפרש לפי זה ;

„מפקח“ פירושו — אדם ששר החקלאות מינהו להיות מפקח לצורך חוק זה ;

„שיעור מותר“ פירושו —

(א) לגבי התקופה שמיום היכנס חוק זה לתקפו עד יום כ"ו בסיון תשי"א (30 ביוני 1951) — עז אחת לכל עשרים דונם אדמת בעל, או עז אחת לכל חמישה דונם אדמת שלחין ;

(ב) לגבי התקופה מיום כ"ו בסיון תשי"א (1 ביולי 1951) ואילך — עז אחת לכל ארבעים דונם אדמת בעל, או עז אחת לכל עשרה דונם אדמת שלחין.
2. לא יחזיק אדם עזים ולא ירען אלא בתחומי הקרקע שבחזקתו ובשיעור המותר ; אולם מותר להוליך עזים דרך כל קרקע למקום המרעה המותר לפי סעיף זה, אם הסכים לכך בעל הקרקע.
3. על אף האמור בסעיף 2 ובפקודת היערות¹, לא ירעה אדם עזים —

(א) באזור מיוחד ליער או באזור יער סגור, כמשמעותם בפקודת היערות ;

(ב) בכל אזור אחר ששר החקלאות הכריז עליו, באכרזה שפורסמה ברשומות, כאזור אסור ברעיית עזים.
4. שר החקלאות, או אדם שהורשה לכך על ידיו, רשאי להתיר בכתב החזקת עזים ורעייתן בתנאים שייקבעו בכתב ההיתר.
5. על אף האמור בסעיפים 2 ו-3, מותר להחזיק עזים במספר העולה על השיעור המותר, בתחומי החצר הסמוכה לבית בעליהן כשהן כלואות או קשורות וניזונות בתחומי החצר ; שר החקלאות, או אדם שהורשה לכך על ידיו, רשאי להתיר בכתב רעיית העזים האמורות בעונות מסויימות של השנה, אף מחוץ לתחום החצר האמורה אך בתחום הקרקע שבחזקת בעליהן.
6. מפקח רשאי, בכל עת, להיכנס לתחומי כל קרקע שאינה בית או חצר, ולערוך בה בדיקה, אם יש לו חשש שעוברים בה על הוראה מהוראות חוק זה.

¹ נתקבל בכנסת ביום כ"ז באב תשי"א (10 באוגוסט 1950) ; הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 47 מיום ד' בתמוז תשי"א (19 ביוני 1950), עמוד 183.

² חוקי א"י, כרך א', פרק ס"א, עמ' 600.

7. (א) ראה המפקח שמספר עזים בקרקע מסויימת עלה על השיעור המותר ברעייה או בהזקה, או שראה עז רועה בניגוד להוראות חוק זה, רשאי הוא לתפוס עזים עד המספר העולה על השיעור המותר, או את העז הרועה בניגוד להוראות חוק זה, הכל לפי הענין, ולמכרן במחיר שייקבע על ידי מי שנתמנה לכך על ידי שר החקלאות, במינוי שנתפרסם ברשומות.
- (ב) בשעת התפיסה יתן המפקח למחזיק העזים קבלה על העזים שתפס.
8. (א) העובר על הוראה מהוראות סעיפים 2 או 3, או על תנאי שהותנה לפי סעיף 4, דינו — מאסר עד ששה חדשים או קנס עד מאה וחמישים לירות, או שני הענשים כאחד.
- (ב) אדם שנתפסו עזיו על פי סעיף 7, ונתחייב בדין על עבירה על פי סעיף קטן (א), יצווה בית המשפט שמחיר העזים האמורות, כולו או מקצתו, יוחזר לבעל העזים או יחרם; במקרה שהעזים לא נמכרו לפי סעיף 7, ייקבע מחירם על ידי בית המשפט.
- (ג) לא יעיין בית משפט בתביעה פלילית על עבירה לפי סעיף קטן (א), שהוגשה נגד אדם שנתפסו עזיו לפי סעיף 7, אם לא הוגש המשפט תוך שלושה חדשים מיום שנתפסו העזים.
9. (א) נתפסו עזים לפי סעיף 7, ולא הוגשה נגד בעליהם תביעה פלילית על עבירה לפי סעיף 8 (א) תוך שלושה חדשים מיום שנתפסו העזים — תוחזר תמורתן לבעל העזים.
- (ב) בעל העזים רשאי לתבוע את תמורתן בבית משפט השלום שבתחום שיפוטו נתפסו העזים.
- (ג) לא יעיין בית משפט בתביעה לפי סעיף קטן (ב) אלא אם —
- (1) לא הוגשה נגד בעל העזים תביעה פלילית על עבירה לפי סעיף 8 (א) תוך שלושה חדשים מיום שנתפסו העזים לפי סעיף 7; או
- (2) הוגשה נגד בעל העזים תביעה פלילית כאמור והוא לא חוייב בדין.
- (ד) לא יעיין בית משפט בתביעה לפי סעיף קטן (ב), אלא אם הוגשה תוך שנה מיום שנתפסו העזים לפי סעיף 7.
10. שר החקלאות ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, ובכלל זה תקנות להסדר רישום עזים ולהסדר החזקתן והזנתן של עזים לפי סעיף 5.
11. תקפו של חוק זה הוא מיום כ"ג בטבת תשי"א (1 בינואר 1951).

סכנות לתפוס

עבירות וענשים

תמורה

ביצוע ותקנות

חלית חוקה

ד ב יוסף
שר החקלאות

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה